

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **Accolade, s.r.o.**
se sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8 – Karlín
zastoupena Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem a společníkem Havel,
Holásek & Partners, s. r. o., advokátní kancelář
se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. dubna 2017, č. j. KUKHK-
9987/ZP/2017-2

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále také jen „Rozhodnutí“), kterým zamítnul odvolání žalobce ze dne 8. 3. 2017 proti rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou ze dne 14. 2. 2017, č. j. OVŽP-82/2017-

3378/2016/Syn (dále také jen „Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou“), jímž byl žalobci stanoven poplatek za trvalé odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu ve výši 15.966.622,20 Kč, dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jako opožděné.

II. Obsah žaloby

1. V úvodu žaloby žalobce popsal skutečnosti, které předcházely vydání Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou.
2. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 15. 2. 2017. Materiálně však bylo doručeno až dne 7. 3. 2017, protože až tohoto dne se žalobce dozvěděl o vydání, doručení a obsahu uvedeného rozhodnutí.
3. Neprodleně poté, dne 8. 3. 2017, podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání, které zároveň ve smyslu § 41 správního řádu spojil s žádostí o prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání (dále také jen „Žádost“).
4. Žalovaný coby nadřízený správní orgán rozhodl o Žádosti usnesením ze dne 30. 3. 2017, č. j. KUKHK-9987/ZP/2017-1 (dále také jen „Usnesení“), a to tak, že žalobci zmeškání lhůty pro podání odvolání proti uvedenému rozhodnutí neprominul. Proti Usnesení podal žalobce odvolání.
5. Za této situace neměl dle žalobce žalovaný přistoupit k vydání rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí ve věci samé; měl vyčkat, až Usnesení nabude právní moci. Místo toho vydal žalobou napadené Rozhodnutí, kterým odvolání jako opožděné zamítl.
6. Nezákonnost tohoto postupu napadl žalobce třemi žalobními body.
7. **A)** Předně považoval napadené Rozhodnutí za předčasné, neboť bylo vydáno před nabytím právní moci Usnesení. Rozhodnutí o odvolání proti Usnesení považoval za rozhodnutí o předběžné otázce. Bez pravomocného rozhodnutí o předběžné otázce, tzn. o tom, zda se žádosti o prominutí lhůty pro podání odvolání vyhovuje či nikoliv, neměl žalovaný napadené rozhodnutí vydat. Takový postup shledal žalobce nezákonným a nevhodným, žalovaný jím předvídal výsledek odvolacího řízení proti Usnesení. V případě zrušení Usnesení a následného prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání by takový výsledek představoval pro žalobce pouze akademický úspěch.
8. **B)** Napadené Rozhodnutí dále shledal žalovaný nezákonným z toho důvodu, že dle jeho přesvědčení pro prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání byly splněny veškeré zákonné důvody vymezené správním řádem a žalovaný tak věc nesprávně posoudil, resp. nesprávně vyložil neurčitý právní pojem. Nesprávně tak zjistil skutkový stav a napadené Rozhodnutí, ale i Usnesení, založil na domněnkách, které nemají oporu ve správním spise a provedených důkazech. Z toho důvodu je dle žalobce nezákonné i Usnesení, které předjímá obsah napadeného Rozhodnutí, a které by dle žalobce měl krajský soud přezkoumat jako předběžné rozhodnutí.
9. **C)** I pokud by odvolání bylo podáno opožděně, byly dle žalobce dány podmínky pro zrušení Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou v přezkumném řízení, neboť toto rozhodnutí je nezákonné a spočívá na nesprávném právním posouzení věci.
10. **Ad A)** K tomuto žalobnímu bodu žalobce doplnil, že žalovaný měl analogicky použít § 57 odst. 4 správního řádu

11. Měl vyčkat do okamžiku, až bude postaveno najisto, zda bylo zmeškání úkonu prominuto či nikoliv. Tímto nezákonným způsobem znemožnil žalobci se dostatečně bránit proti Usnesení, které je samostatně ze soudního přezkumu vyloučeno. Žalobce musí podávat žalobu proti napadenému Rozhodnutí za situace, kdy Usnesení dosud nenabývalo právní moci. Odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření poplatků za trvalé odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu z toho důvodu nebylo žalovaným posuzováno meritorně v rozsahu všech odvolacích námitek, navíc bylo posouzení některých z nich provedeno v rozporu se zákonem. Žalovaný tak nebyl nucen posoudit všechny argumenty obsažené v odvolání a mohl jen volnou formou bez věcného odůvodnění dojít k závěru, že není dán důvod pro zahájení přezkumného řízení či pro obnovu řízení.
12. **Ad B)** V rámci tohoto žalobního bodu žalobce uvedl, že byly splněny všechny podmínky stanovené správním řádem pro prominutí zmeškání lhůty pro odvolání. Mělo tak být vyhověno jeho Žádosti, v důsledku čehož by žalovaný musel jeho odvolání proti rozhodnutí ve věci posuzovat meritorně a v celém rozsahu.
13. Nezákonnost Usnesení tak dle žalobce způsobuje i nezákonnost napadeného Rozhodnutí. Žalobce proto po správním soudu požadoval rovněž také přezkum zákonnosti Usnesení jako předběžného rozhodnutí ve vztahu k žalobou napadenému Rozhodnutí.
14. Usnesení je podle žalobce nesprávné a nezákonné, protože:
- žalobce předloženým důkazem a tvrzením prokázal, že odvolání proti Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou neučinil ve stanovené lhůtě ze závažných důvodů, které nastaly bez jeho zavinění (§ 41 odst. 4 správního řádu). Pokud by jeho zaměstnankyně nenastoupila nečekaně na pracovní neschopnost, žalobce by odvolání v zákonem stanovené lhůtě podal.
 - žalobce požádal o prominutí zmeškání lhůty následující den poté, co se ve skutečnosti dozvěděl o doručení rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou a seznámil se s jeho obsahem. Je tedy splněna i podmínka dle § 41 odst. 1 správního řádu.
 - žalobce s Žádostí zároveň předložil příslušný zmeškaný úkon, tj. odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou (§ 41 odst. 2 správního řádu).
 - jelikož je žalobce jediným účastníkem předmětného správního řízení, nemůže prominutím lhůty vzniknout újma nikomu jinému.
15. Žalobce zdůraznil, že žalovaný nevyhověl jeho Žádosti o prominutí zmeškání lhůty pouze z toho důvodu, že se v tomto případě nejedná o závažný důvod, který nastal bez zavinění žalobce.
16. Tento závěr shledal žalobce nezákonným z důvodu nesprávného právního posouzení věci, z důvodu porušení zásady, že stav věci musí být zjištěn tak, aby o něm nebyly žádné pochybnosti, a z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti.
17. Podle žalobce může nepříznivý zdravotní stav (v tomto případě dočasná pracovní neschopnost zaměstnance žalobce, který byl osobou odpovědnou za správu datové schránky) představovat objektivní důvod pro zmeškání lhůty. Tak by tomu mělo být i v posuzované věci, protože ke zmeškání lhůty došlo z důvodů, které žalobce nemohl

ovlivnit, neboť byly způsobeny zdravotní indispozicí příslušné zaměstnankyně žalobce, jak bylo detailně popsáno v Žádosti.

18. Pokud žalovanému nestačilo předložené rozhodnutí ošetřujícího lékaře o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 1. 3. 2017, navrhoval žalobce žalovanému výslech své zaměstnankyně, případně předložení jiných důkazů. Žalovaný ale žádný z těchto důkazů neprovedl, nedostatečně tak zjistil skutkový stav věci.
19. Dále žalobce uvedl, že prominutí zmeškání úkonu na základě teleologického výkladu § 41 správního řádu nelze omezit systémově pouze na případy, kdy dané důvody vznikly bez zavinění žadatele, je povinností správního orgánu posoudit také důvody dle § 41 odst. 3 a odst. 5 správního řádu, jak jsou vymezeny judikaturou Nejvyššího soudu. Dle žalobce byl žalovaný povinen posoudit omluvitelnost důvodů, kvůli nimž žalobce zmeškal lhůtu, a vyhodnotit je ve smyslu § 58 odst. 1 věty první občanského soudního řádu. V souvislosti s tím se odvolával na příslušnou judikaturu civilních soudů.
20. Dle žalobce měl žalovaný posoudit, nakolik mu bylo rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou materiálně doručeno a jestli je zpochybňováno, zda žalobce měl možnost se s obsahem rozhodnutí opravdu seznámit. Tuto skutečnost žalobce odůvodňoval onemocněním své zaměstnankyně, po němž byla v pracovní neschopnosti od 1. 3. 2017 (přičemž původní konec lhůty pro odvolání končil 2. 3. 2017). Z toho žalovaný nesprávně dovodil, že žalobce prokazatelně věděl o existenci rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou. Nevedl ale v tomto směru žádné dokazování, což dle žalobce způsobuje nepřezkoumatelnost této části Usnesení.
21. Žalovaný také nepřihlédl k tomu, že nemoc zaměstnankyně mohla mít vliv na plnění jejích pracovních povinností ještě před tím, než nastoupila na pracovní neschopnost. Rovněž tuto skutečnost mohl ověřit jejím výslechem či provedením jiných důkazů.
22. Žalovaný také nepřihlédl k předchozí procesní aktivitě žalobce, který se do té doby vždy vyjadřoval ve stanovených termínech, účastnil se místního šetření a aktivně jednal se správním orgánem prvního stupně. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že ze strany žalobce šlo o nedostatečné nakládání s úředními dokumenty systémového charakteru, považoval žalobce takové tvrzení za rozporné se skutečným stavem a jeho dosavadní procesní aktivitou.
23. Usnesení tedy bylo dle žalobce postaveno na nesprávném výkladu neurčitého právního pojmu „závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění“. Tato nezákonnost Usnesení pak sama o sobě způsobuje i nezákonnost napadeného Rozhodnutí.
24. **Ad C)** Dle žalobce, i pokud by odvolání podal skutečně opožděně (což popírá), byly dány podmínky pro zrušení Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou v přezkumném řízení, neboť toto rozhodnutí je nezákonné. Správní orgán prvního stupně totiž měl při výpočtu poplatku za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu aplikovat právní úpravu účinnou od 1. 4. 2015 do 27. 6. 2016. Tedy právní úpravu vydanou k okamžiku nabytí právní moci prvního rozhodnutí ve věci vydaného podle zvláštních předpisů. Za to je dle žalobce nutno považovat rozhodnutí o umístění stavby ve znění veškerých jeho změn.
25. Prvoinstanční správní orgán měl tudíž zohlednit při výpočtu odvodů za první etapu (stavba haly A) realizace záměru skutečnost, že všechny vyjmuté pozemky spadají pod výjimku dle části D odst. 2 písm. a) Přílohy k zákonu o ochraně zemědělského půdního

fondy, Sazebníky odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, neboť se v případě záměru jedná o stavbu pro výrobu ve smyslu citovaného ustanovení, a tudíž se nesmí při výpočtu odvodu použít koeficient ekologické váhy vlivu. Z toho důvodu měl být odvod stanoven v zásadě nižší výši.

26. Žalobce proto závěrem navrhl, aby krajský soud zrušil nejen žalobou napadené Rozhodnutí žalovaného, ale rovněž jeho Usnesení a Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

27. Ve vyjádření k žalobě žalovaný popsal průběh celého správního řízení. Oproti stavu ke dni podání žaloby doplnil, že o odvolání žalobce proti Usnesení rozhodlo Ministerstvo životního prostředí rozhodnutím ze dne 13. 6. 2017, č. j. 693/550/17-Hr, 30564/ENV/17 (dále také jen „Rozhodnutí MŽP“), a to tak, že odvolání žalobce zamítlo a Usnesení potvrdilo. Jinak se žalovaný odkázal na obsah napadeného Rozhodnutí.
28. V replice k vyjádření žalovaného a jím předloženému Rozhodnutí MŽP žalobce uvedl, že je považuje za nezákonné, protože ministerstvo se dostatečně nevypořádalo se všemi námitkami obsaženými v odvolání proti Usnesení. Na důkaz toho uvedl, že jeho replika ve věci byla doručena ministerstvu dne 12. 6. 2017, ale rozhodnutí bylo vydáno hned příští den, ministerstvo jako odvolací orgán tedy nemohlo v tomto časovém úseku dostatečně a úplně zpracovat veškeré žalobcem tvrzené skutečnosti obsažené v jeho replice. Ministerstvo mělo s ohledem na předchozí nezákonný postup žalovaného, kterým bylo vydáno Usnesení, toto zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Ministerstvo také mělo z moci úřední zahájit přezkumné řízení vůči napadenému Rozhodnutí a zrušit je z důvodů, které jsou popsány v žalobě.
29. Žalobce znovu zdůraznil, že přezkum napadeného Rozhodnutí nelze oddělit od přezkumu Usnesení a Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou. Proto rozšířil žalobu o návrh, aby krajský soud zrušil navíc rovněž i shora citované Rozhodnutí MŽP, které je jinak samostatně ze soudního přezkumu vyloučeno a lze je přezkoumávat pouze v rámci přezkumu meritorního rozhodnutí.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

30. Krajský soud následně přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce svůj souhlas projevil postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. a žalovaný na výzvu ponechal postup soudu v tomto směru na jeho úvaze.
31. V dané věci je nesporný její skutkový stav, nebylo tedy třeba provádět či doplňovat dokazování, vyřešení věci závisí výlučně na posouzení právní otázky, nic tedy nebránilo tomu, aby byla podaná žaloba projednána bez nařízení jednání.
32. Posouzení důvodnosti první a druhé žalobní námitky spolu úzce souvisí. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu rozhodnutím podkladovým, které předběžně upravuje poměry svých adresátů, a ve vztahu ke konečnému posouzení včasnosti samotného odvolání má charakter rozhodnutí

předběžného. Z toho důvodu je ze samostatného soudního přezkumu dle § 70 písm. b) s. ř. s. vyloučeno (viz např. jeho rozsudek ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007-49; všechna rozhodnutí soudů citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

33. Protože však rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu (v daném případě odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí) předurčuje výsledek konečného rozhodnutí o odvolání, přísluší soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost (§ 92 odst. 1 správního řádu) přezkoumat i rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu jako rozhodnutí podkladové (srovnej se závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2011, č. j. 10 A 270/2010-30).
34. V posuzované věci není pochyb o tom, že prvoinstanční správní rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, kterým byly žalobci vyměřeny odvody ze zemědělského půdního fondu, bylo vydáno dne 14. 2. 2017 pod č. j. OVŽP-82/2017-3378/2016/Syn. Do datové schránky žalovaného bylo doručeno 15. 2. 2017 (k tomu v podrobnostech níže). Lhůta pro podání odvolání trvala do 2. 3. 2017. V této lhůtě žalobce odvolání nepodal. Učinil tak až dne 8. 3. 2017. Současně s podáním odvolání podal i žádost o navrácení v předešlý stav ve smyslu § 41 odst. 1 správního řádu. Žalovaný dne 30. 3. 2017 vydal usnesení, č. j. KUKHK-9987/ZP/2017-1, kterým zmeškání lhůty k podání odvolání proti Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou neprominul. Dne 3. 4. 2017 pak vydal žalobou napadené Rozhodnutí, kterým odvolání žalobce proti Rozhodnutí Městského úřadu v Rychnově nad Kněžnou zamítl jako opožděné. Dne 18. 4. 2017 podal žalobce odvolání proti Usnesení. Dne 2. 6. 2017 podal projednávanou žalobu proti Rozhodnutí. Dne 15. 6. 2017 vydalo Ministerstvo životního prostředí pod č. j. 693/550/17-Hr, 30564/ENV/17, rozhodnutí, kterým zamítlo odvolání žalobce proti Usnesení a toto potvrdilo.
35. Není tedy pochyb v tom směru, že žalovaný nevyčkal, zda žalobce podá proti Usnesení odvolání a jak o tomto odvolání rozhodne odvolací orgán, tedy Ministerstvo životního prostředí, a po několika dnech po vydání Usnesení vydal i Rozhodnutí.
36. Žalobci je nutno přisvědčit v tom, že tento postup žalovaného je procesní chybou. Právě s ohledem na shora zmíněný význam výsledku řízení o žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání byl žalovaný povinen vyčkat, než bude postaveno najisto, zda zmeškání úkonu bylo pravomocně prominuto či nikoliv.
37. Dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází soud při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V dané věci ke dni vydání Rozhodnutí nebylo o odvolání žalobce proti Usnesení rozhodnuto. Striktně vzato by tato vada řízení mohla být sama o sobě důvodem pro zrušení Rozhodnutí bez dalšího.
38. Dle názoru krajského soudu je však na místě zkoumat, zda zjištěná vada řízení měla vliv na zákonnost Rozhodnutí, tedy na zákonnost rozhodnutí o věci samé.
39. V důsledku této úvahy přešel krajský soud k posouzení druhé žalobní námitky. Ta totiž tvoří podstatu projednávané věci. Tedy, zda byly v dané věci naplněny zákonné podmínky pro prominutí zmeškání úkonu dle § 41 odst. 4 správního řádu. Není totiž pochyb o tom, že ostatní zákonné předpoklady pro podání žádosti o prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání vymezené v § 41 odst. 1 a 2 správního řádu žalobce splnil.
40. Dle § 41 odst. 4 správního řádu správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.

41. Podstatu těchto důvodů specifikoval žalobce v Žádosti tak, že jeho zaměstnankyně zajišťující správu datové schránky se stala dne 1. 3. 2017 nečekaně dočasně pracovně neschopnou a nemohla tak v rámci v tu dobu ještě běžící odvolací lhůty předat doručené Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou k vyřízení příslušným zaměstnancům žalobce. Teprve dne 7. 3. 2017 měl jiný zaměstnanec žalobce roztrždit materiály nacházející se na pracovním stole nemocné zaměstnankyně a předat je pověřeným osobám.
42. Žalovaný v Usnesení vyhodnotil situaci poněkud stroze tak, že překážku si vytvořil žalobce sám a že je na jeho vnitřní strukturu zajistit, aby se takový nedostatek nevyskytl. Pochybení žalobce podle něho nelze považovat za nešťastnou náhodu, ale za nedostatečné nakládání s úředními dokumenty.
43. Ministerstvo životního prostředí se již s námitkami žalobce obsaženými v odvolání proti Usnesení, které se v podstatě shodovaly s námitkami obsaženými v Žádosti a které byly rozšířeny snad jenom v tom smyslu, že dle žalobce mohla mít nemoc jeho zaměstnankyně vliv na plnění jejích pracovních úkolů ještě před tím, než nastoupila dne 1. 3. 2017 na pracovní neschopnost, a že do té doby ve správním řízení vystupoval aktivně, vypořádalo podstatně podrobnějším způsobem.
44. Právě vzhledem k rozsáhlosti a podrobnosti odůvodnění Rozhodnutí MŽP si krajský soud dovolí na jeho obsah v podrobnostech odkázat, protože by jistě nemělo význam je celé citovat. Činí tak rovněž proto, že se závěry Rozhodnutí MŽP ztotožňuje a plně s nimi souhlasí. Omezí se proto na vyhodnocení pouze těch nejpodstatnějších skutečností.
45. Není sporu o tom, že Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou bylo doručeno do datové schránky žalobce ve smyslu § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, dne 15. 2. 2017, kdy se do datové schránky přihlásila oprávněná osoba. Z dokladu o doručení plyne, že datová zpráva byla nazvána „Rozhodnutí o odvozech za odnětí po odvolání, Accolade – Lipovka I. etapa“. Tyto skutečnosti nezpochybňuje ani sám žalobce.
46. Ministerstvo životního prostředí požádalo v rámci odvolacího řízení o spolupráci Ministerstva vnitra, z jehož podkladů vyplynulo, že do datové schránky žalobce byly oprávněny se přihlašovat pouze dvě osoby a to jednatelé společnosti. Žalobcem zmíněná zaměstnankyně zřízen vstup do datové schránky společnosti v inkriminované době neměla. Ministerstvo vnitra dále dodalo Ministerstvu životního prostředí přehled doručování datových zpráv do datové schránky žalobce v období od 15. 2. 2017 do 2. 3. 2017, tedy po dobu běhu odvolací lhůty. Z nich vyplynulo, že jeden z jednatelů společnosti se do datové schránky v daném období několikrát přihlásil (včetně dne 15. 2. 2017).
47. Krajský soud proto souhlasí se závěrem Ministerstva životního prostředí, že žalobce v daném období svoji datovou schránku průběžně kontroloval a přijal doručované zprávy. Stejně tak souhlasí se závěrem, že na této skutečnosti není ničeho schopn změnit případný fakt, že žalobcem zmiňovaná zaměstnankyně byla oprávněna dle vnitroorganizačních předpisů či pokynů svého zaměstnavatele do datové schránky vstupovat pod přihlašovacími údaji jednatelů společnosti.

48. Pokud tedy nedošlo k předání evidentně doručené zprávy obsahující Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou těm pracovníkům žalobce, kteří byli kompetentní rozhodnout o dalším postupu ve věci, nestalo se tak dle krajského osudu ze závažných důvodů, které nastaly bez žalobcova zavinění.
49. Pokud dne 15. 2. 2017 (případně v dalších dnech dle zjištění Ministerstva vnitra) vstoupil do datové schránky jeden z jednatelů společnosti, nelze skutečnost, že si doručené zprávy označené shora uvedeným způsobem nevšiml., označit jinak, než jako hrubou nepozornost.
50. Pokud do datové schránky žalobce vstupovala v daných termínech pod přihlašovacími údaji jednoho z jednatelů společnosti jiná osoba pověřená správou datové schránky, na shora uvedeném závěru to nic nemění. Bylo na žalobci, aby nastavil organizační opatření ve společnosti tak, aby tato osoba důležité zprávy předávala včas kompetentním pracovníkům. Pokud tento systém dobře nefungoval nebo se jednalo o osobní selhání pověřené pracovnice (byť třeba jednorázové), nemůže žalobce tuto skutečnost klást k tíži nikomu jinému než sobě.
51. Není dále pochyb o tom, že zaměstnankyně žalobce, která dle jeho tvrzení byla pověřena správou datové schránky, nastoupila dne 1. 3. 2017 na dočasnou pracovní neschopnost. V Žádosti (jakož i v žalobě) tuto událost označil žalobce za nečekanou. Ze shora popsaného skutkového stavu věci ale plyne, že odvolací lhůta běžela žalobci od 16. 2. 2017 do 2. 3. 2017. Pověřená zaměstnankyně žalobce tedy měla v podstatě 2 týdny na to, aby doručené Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou předala příslušným osobám. To, že dva dny před koncem odvolací lhůty onemocněla, na této skutečnosti nic nemění. Zaměstnankyně žalobce měla na splnění své povinnosti vyplývající z jejího pracovního zařazení dostatek času. Nebo chce snad žalobce tvrdit, že je v jeho společnosti běžné, že podobné důležité dokumenty jsou kompetentním osobám pravidelně předkládány až v samém závěru odvolacích či jiných lhůt pro jejich případné napadení opravnými prostředky?
52. V odvolání proti Usnesení, jakož i v žalobě, přišel žalobce s tvrzením, že správní orgány nezkoumaly skutečnost, že nemoc pověřené zaměstnankyně mohla mít vliv na plnění jejích pracovních povinností již před 1. 3. 2017, tedy přede dnem jejího nástupu na dočasnou pracovní neschopnost. Toto tvrzení žalobce vyznívá velmi nevěrohodně až účelově. Představa, že by zmíněná pracovnice byla po dobu 2 týdnů (od doručení rozhodnutí do dne vystavení neschopenky) v natolik špatném zdravotním stavu, že by nebyla schopna splnit shora uvedenou pracovní povinnost, která navíc nevyžaduje žádnou větší myšlenkovou kreativitu a není ani fyzicky náročná, a nikdo z jejích spolupracovníků či nadřízených by si tak špatného zdravotního stavu nevšiml a nepodnikl v tom směru nějaká opatření, je dle krajského soudu opravdu absurdní.
53. Navíc žalobce chtěl tuto skutečnost prokazovat výsledkem zmíněné zaměstnankyně, což soud považuje za zcela nemístné a nedostačující. V tomto směru odkazuje zejména na závěry obsažené na str. 6 a 7 Rozhodnutí MŽP, kde se odvolací orgán velmi precizně s uvedeným návrhem na doplnění dokazování vypořádal, včetně popsání důvodů, proč k provedení tohoto důkazu nepřistoupil. S těmito závěry se krajský soud ztotožňuje a v podrobnostech na ně opět odkazuje. Skutkový stav věci tak byl dle krajského soudu zjištěn dostatečně a v úplnosti.

54. Ve shodě se závěry obsaženými v Rozhodnutí MŽP pak krajský soud konstatuje, že pro posouzení existence relevantních důvodů pro prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání shledává zcela irrelevantním žalobcovu procesní aktivitu v předcházejícím správním řízení.
55. Ministerstvo životního prostředí se pak dle krajského soudu správně vypořádalo i s odkazy žalobce na judikaturu soudů ve věci problematiky prominutí zmeškání lhůty (viz str. 5 Rozhodnutí MŽP). Žalobcem (i v žalobě) zmiňovaná judikatura totiž není přílehavá ke skutkovému stavu projednávané věci, neboť se povětšinou týká případů, kdy účastník řízení, který zmeškal úkon v důsledku onemocnění, byl osobou fyzickou. V dané věci je však účastníkem řízení osoba právnická, konkrétně obchodní společnost, která má dva jednatele a více zaměstnanců. Ano, mezi závažné důvody, které představují překážku, která je způsobilá zabránit účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon, může nepochybně patřit i nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení. Tato překážka ale musí být objektivní povahy (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2015, č. j. 7 Azs 13/2015-28). V dané věci tomu tak ale s ohledem na shora uvedená skutková zjištění nebylo.
56. Stejně tak není na místě posuzovat v dané věci existenci důvodů pro prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání pohledem úprav tohoto institutu v jiných právních předpisech, např. v občanském soudním řádu (a judikatorními závěry k těmto procesním předpisům se vztahujícími). Správní řád upravuje institut navrácení v předešlý stav ve svém § 41 v úplnosti, netřeba si tedy vypomáhat aplikací jiných procesních předpisů.
57. Krajský soud proto neshledal, že by v dané věci žalobce prokázal existenci závažných důvodů, které nastaly bez jeho zavinění, v důsledku kterých by zmeškal lhůtu pro podání odvolání proti shora citovanému Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu. Nebyl tedy důvod, aby správní orgány žalobci zmeškání této lhůty prominuly. Usnesení a Rozhodnutí MŽP tedy krajský soud shledal vydanými v souladu se zákonem. Důvodnosti druhé žalobní námitky tedy přisvědčit nemohl.
58. A tím se krajský soud vrací k posouzení důvodnosti první žalobní námitky. Jak už shora uzavřel, žalovaný pochybil, pokud vydal Rozhodnutí, dokud nebylo vydáno rozhodnutí odvolacího orgánu o odvolání žalobce proti Usnesení. Tato vada řízení ale neměla dle soudu s ohledem na shora uvedené vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Pokud soud shledal zákonnými a správnými závěry Usnesení a Rozhodnutí MŽP, že na straně žalobce neexistovaly důvody pro prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání proti Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, bylo toto odvolání podáno žalobcem nepochybně opožděně. Pokud je tedy žalovaný z toho důvodu dle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl, bylo Rozhodnutí žalovaného vydáno v souladu se zákonem.
59. Za této situace by krajský soud považoval za přepjatý formalismu rušit Rozhodnutí pro popsanou vadu řízení, neboť vzhledem k výsledku přezkumu Usnesení a Rozhodnutí MŽP by po vrácení věci k dalšímu řízení nemohl žalovaný rozhodnout jinak, než znovu bez dalšího vydat prakticky identické rozhodnutí, tedy odvolání žalobce proti Rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou jako opožděné zamítnout.
60. Krajský soud následně zaměřil pozornost na třetí (a poslední) ze žalobních námitek. V ní žalobce vytýkal žalovanému, že Rozhodnutí je nezákonné také z toho důvodu, že žalovaný neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení, neboť Rozhodnutí

Městského úřad Rychnov nad Kněžnou spočívá na nesprávném právním posouzení. A obsáhle rozvedl, v čem toto nesprávné právní posouzení dle jeho názoru vyplývá.

61. Dle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
62. Krajský soud především připomíná, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné, se soud zabývá pouze otázkou, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně či nikoliv, nezabývá se tedy námitkou nezákonnosti správního rozhodnutí I. stupně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-111).
63. V závěrech zda jsou dány předpoklady pro přezkum v přezkumném řízení, rozhodnutí správního orgánu přezkumu soudu nepodléhá, neboť na využití tohoto prostředku dozorcího práva nemá účastník správního řízení právní nárok (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2010, č. j. 5 Ca 117/2007-29).
64. A k obdobným závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32, konstatoval, že skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání pro opožděnost.
65. Smyslem a cílem § 92 odst. 1 správního řádu totiž není to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jistě povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) shledány či nikoliv. Opačný závěr by ve svých důsledcích znamenal, že by se odvolací orgán zabýval věcí meritorně přesto, že odvolání bylo podáno opožděně. Takový závěr by popíral smysl ustanovení o tom, že opožděně podané odvolání správní orgán zamítne, neboť podrobné zdůvodňování závěru o tom, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro zahájení přezkumného řízení (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) by v podstatě znamenalo to, že se správní orgán věcně problematikou zabývá (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2012, č. j. 11 Ca 334/2009-32).
66. Krajský soud ve světle shora citované judikatury správních soudů ověřil, že Rozhodnutí obsahuje pasáž (viz str. 2 – 3), v níž se žalovaný věnuje posouzení, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. A to s negativním výsledkem. Na tom již přezkumná činnost krajského soudu ohledně dané problematiky musela skončit, nic dalšího přezkoumat nemohl.

67. Krajský soud tak, veden výše uvedenými úvahami, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto mu nezbylo než ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

V. Náklady řízení

68. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
69. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně krajský soud ze správního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady nad rámec jeho úřední činnosti v souvislosti se soudním řízením vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 4. června 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu